

Michael

občasník farnosti Staré Město - č.33/letnice

2005

VENI CREATOR SPIRITUS – PŘIJĎ TVŮRCE DUCHU K NÁM

1200 let stará slova svatodušní modlitby odpovídají také naší dnešní touze.

Celé poselství hymnu Veni creator je skryto ve slově milost. To je „plástev“, z níž máme „stočit med“, klíč k místnosti, v níž je ukryt velký poklad – zjevení o Duchu svatém. Milost je jedno ze slov, kterým je třeba vrátit život a obnovit je, neboť je poškozené jako freska, která byla během dlouhých let příliš často restaurována a pokaždé byla dotvářena podle dobového vkusu.

V některých částech světa je zvykem pozvat ke stolu každého člověka, který přijde do domu v době oběda. Ale je známo, že pozvaný člověk stejně slušně pozvání odmítne a omluví se. Naopak by nás překvapilo a možná i rozhořčilo, kdyby host bez váhání odpověděl: „Ano, rád s vámi poobědvám“. Naše zvaní Ducha svatého se někdy těmto pozváním velmi podobá, aniž bychom si to uvědomovali. Je to jen konvence, nemíníme je vážně. Měli bychom tedy své výzvy zopakovat jako ten, kdo si je jistý, že budou vzaty vážně a že budou přijaty. V modlitbě pak musíme být „jednomyslní a vytrvalí“, jako byli ve večeřadle apoštolové s Marií. A potom musíme být připraveni na to, že se v našem životě něco změní. Nelze zvat Ducha svatého, aby přišel, naplnil nás, ale aby všechno zůstalo stejné jako předtím. „Čeho se Duch dotkne, to proměňuje,“ říkali církevní Otcové. Kdo volá: „Přijď, navštiv, naplň!“ odevzdává se těmito slovy Duchu, předává mu otěže svého života nebo klíče svého domu. Nemůžeme opakovat: „Přijď, navštiv, naplň!“ a přitom v sobě neumlčet skrytý hlásek tělesnosti, která šeptem dodává: „Ale, prosím tě, jen nic divného, žádné úlety!“

V neděli 29.května při Slavnosti Těla a Krve Páně 20 dětí z třetí třídy prožije nejhlubší možné obdarování Kristem! Prosím vás, vystavme v modlitbě jejich životy i životy jejich rodičů působení Ducha obnovitele!

V církvi je balzám, který uzdravuje zdrčeného lidského ducha, duši nemocnou hříchem, obměkčuje kamenná srdce. Vezměme si tento olej, který k nám přichází skrze slovo, svátosti a modlitbu. Nabírejme si balzámu, co uneseme! Náš svět potřebuje opravdu hodně Ducha svatého...

Prožití osobních Letnic Ti ze srdce přeje

o.Miroslav

Díky,Duchu stvořiteli, že náš chaos proměňuješ v řád,

že jsi navštívil naši mysl a naplnil jsi naše srdce svou milostí.

Díky za to, že jsi nám Utěšitelem,

živou vodou, ohněm, láskou a duchovním pomazáním.

Díky za nekonečné dary a charismata.

Díky za Kristovo světlo, jemuž jsi dal zazářit v naší mysli.

Díky za to, že jsi nám v boji stál po boku,

že jsi nás vedl při obtížném životním rozhodování.

Díky za to, že jsi!

Krása ženy

Malý chlapec se ptal mámy:

Proč pláčeš?

Protože jsem žena – odpověděla mu.

Nerozumím, řekl.

Jeho máma ho jen objala a řekla:

A nikdy ani neporozumíš.

Potom se chlapec zeptal svého otce:

Proč se mi zdá, že máma pláče

bez důvodu?

Všechny ženy pláčí bez důvodu.

To bylo všechno, co mohl otec odpovědět.

Malý chlapec vyrostl a stal se mužem,

Ale stále nerozuměl, proč ženy pláčí.

Nakonec zavolal Boha – a když se dovolal,

zeptal se:

Bože, proč se ženy rozpláčou tak lehce?

Bůh odpověděl:

Když jsem stvořil ženu, musela být výjimečná.

Stvořil jsem její hrud' dost silnou na to, aby unesla váhu světa, ale natolik jemnou, aby poskytovala pohodlí.

Dal jsem jí vnitřní sílu, aby vydržela porod dítěte a odmítnutí, kterých tolik jednou zakusí od svých dětí.

Dal jsem jí její tvrdost, která jí pomůže stále pokračovat, když se ostatní vzdávají a starat se o svoji rodinu, navzdory chorobám a únavě bez stěžování si.

Dal jsem jí cit milovat svoje děti za všech okolností,

dokonce i tehdy, když ji její dítě hluboce ranilo.

Dal jsem jí sílu přijmout svého manžela navzdory jeho chybám a zformoval jsem ji z jeho žebra, aby chránila jeho srdce.

Dal jsem jí moudrost, aby věděla, že dobrý manžel nikdy neraní svoji ženu, ale někdy zkouší její sílu a její rozhodnost stát vedle něho bez výhrad.

A nakonec jsem jí dal slzu, kterou vyroní, která je výlučně její, aby ji použila, kdykoliv je zapotřebí.

Vidíš, krása ženy není v šatech, které nosí, v postavě kterou má, ani ve způsobu, jakým si češe vlasy.

Krása ženy musí být vidět v jejích očích, protože Ty jsou branou k jejímu srdci, místu, kde sídlí láska.

Volby do farních rad

Kandidáti do nové pastorační rady:

Ing. Josef Blaha, Za Mlýnem 1881, 36 let

Anastáz Bukvald, Michalská 1697, 63 let

Stanislav Giesl, Máchova 928, 33 let

Petr Holásek, Zelnitiusova 866, 43 let

František Ingr, Erbenova 1446, 55 let

Petr Němec, U Sklépka 442, 42 let

Ing. Kamil Psotka, Nám. Hrdinů 872, 31 let

Josef Vanda, Úprkova 1811, 45 let

Kandidáti do nové ekonomické rady:

Ing. Jitka Foltýnková, Finská 1583, 41 let

Ing. František Křivák, Svatovítská 36, 57 let

František Slavík, Klicperova 1910, 53 let

Ing. Josef Trňák, Bratří Mrštíků 1601, 48 let

Antonín Vavruška, Máchova 909, 61 let

Ostatní členové rad (zástupci společenství a hnutí) budou delegováni a jmenováni otcem Miroslavem.

Seznam a informace o nově zvolených členech pastorační a ekonomické rady si přečtete v příštím čísle farního časopisu.

SEZNAM DĚTÍ

– PRVOKOMUNIKANTŮ, KTERÉ SE SVĚŘUJÍ DO VAŠICH MODLITEB. PROSÍ TAKÉ O MODLITBU ZA SVÉ RODIČE!

Marie BALEJOVÁ

Richard BARTOŠÍK

Josef BLAHA

Adam DOBEŠ

Veronika FRYŠTÁKOVÁ

Lucie HULÍKOVÁ

Patrik CHLACHULA

Josef CHLUD

Anna CHLUPOVÁ

Eva CHOLASTOVÁ

Lucie KOPECKÁ

Klára KOVAŘÍKOVÁ

Věra MATEJKOVIČOVÁ

Veronika MÍŠOVÁ

Lucie NOVÁKOVÁ

Petr PLEVÁK

Anna SIKOROVÁ

Karolína STAUFČÍKOVÁ

Adam SUCHÁNEK

Kateřina ŠICHOVÁ

Romana VÁVROVÁ

Návštěva svatého města Říma

Prožít letošní Velikonoce mi bylo umožněno přímo ve svatém městě. Tato možnost mi byla nabídnuta skrze mého bratra Radka a moje rodiče. Bratr Radek nás pozval do Říma, kde on nyní absolvuje půlroční jazykovou a formační stáži.

Všechny dny, které jsem mohl prožít v Římě byly naplněny velkou pohodou a také vědomím, že je to velká milost být tak blízko sv. Otcí. Opravdu krásnými zážitky byl nabit celý pobyt. Účast na křížové cestě u Kolosea, kde každý dostal svíci a taky společenství všech lidí, kteří byli kolem nás. Atmosféra všeho konání kolem byla prosycena opravdovým bratrstvím. Úplně se dalo skoro hmatatelně poznat tu velkou přináležitost k bratrství s Ježíšem. V blízkosti hrobu sv. Petra, kdy mne od jeho místa posledního odpočinku (jeho hrobu) dělilo pár metrů. Návštěva Svaté pokladnice s mnoha vzácnými

historickými bohoslužebnými předměty mne přesvědčila, že krása, která slouží k oslavě Boží je oproti kráse Božího království jen pomíjejícím smítkem.

Největší zážitek ale přišel na nedělní mši svaté na náměstí sv. Petra, kde vrcholem bylo opravdu poslední požehnání URBI ET ORBI (městu Římu a světu), kdy se svatý Otec Jan Pavel II. na pár minut objevil v okně své pracovny a již bez slovního doprovodu všem přítomným i celému světu požehnal. Očekávání všech přítomných se splnilo a všichni mohli opravdu naposled uvidět jeho tvář, která nikomu nevymizí z mysli. Svatý Otec Jan Pavel II. byl a bude vždy spojen s mnoha významnými činy, které naplňovaly jeho život a jeho cestu. Naznačil nám, kudy máme jít na cestě k našemu cíli – nebeskému království. Království Ježíše Krista, kde nás bude očekávat **a kde bude naším přímluvcem. Spolu s Pannou Marií – naší Matkou.**

František Gottwald

Nový pomocník

Na prosbu otce Miroslava se chci s Vámi podělit o zkušenost, která se mi stala po pohřbu svatého otce Jana Pavla II. Původně jsem o ní nechtěla nikomu nic říkat a přijala jsem tento, pro mě, „zázrak“ jako nezasloužený dar od Pána.

Žiji v domku na vesnici spolu s maminkou, o kterou pečuji. Má 84 let a chodí o francouzských berlích. S tím je spojeno dosti hodně práce, jak v domě, tak i v zahradě a k tomu mám náročné zaměstnání, namáhavé jak duševně, tak fyzicky. Pracuji totiž v zubní ordinaci. Přijala jsem proto i trochu s povděkem týden plánované dovolené. Využiji ho doma k práci, kterou během pracovního rytmu nezvládám. Pustila jsem se tedy do mytí oken v celém domě, praní záclon, grunтовání a přípravy záhonů na zahradě. Měla jsem radost, že plán vyšel a vše je zase čisté a v pořádku.

V pátek večer po adoraci v kostele, na zkoušce sboru, kde působím jako laický dirigent, mě začala pobolívat levá ruka – paže. Ze začátku jsem bolesti nevěnovala žádnou pozornost. Bolesti se však stupňovaly a během soboty se snižovala i pohyblivost. Nepomáhaly ani analgetika, ani masti, Solux ani led. Vše jsem vyzkoušela. V sobotu večer byly bolesti i v klidu tak intenzivní, že jsem nemohla paží ani pohnout. Představa, že to potrvá do rána byla hrozná. Ač nerada, nechala jsem se po 21.00 v sobotu dovézt na pohotovost. Když mě bratr vezl do blízké Opavy, v každé zatáčce jsem kvílela bolestí. Pan doktor kroutil hlavou, konstatoval, že paže je oteklá. Udělal obstřík anestetikem, naordinoval analgetika, antirevmatika, studené obklady a závěs. Po zákroku lékaře byla bolest tlumená, ale pohyb ruky nemožný, neměla jsem sílu ji udržet, musel jsem si pomáhat pravou rukou. Byla jsem nadopována prášky, a proto jsem usnula. Druhý den byla neděle. Naše farnost slavila titulární slavnost kostela – Krista Dobrého Pastýře (4.neděle velikonoční – 17.dubna t.r.). Pěvecký sbor jsem oddirigovala jenom pravou rukou. Celou neděli jsem se snažila odpočívat, zkoušela jsem pokroky v léčbě, ale vše vypadalo beznadějně. Obávala jsem se pondělka: v ordinaci musím přece pracovat „za dva“, bratr odjíždí do lázní. Bylo nemyslitelné, že bych byla do pondělí zdravá. Co s objednanými lidmi? Kdo nás zastoupí?

S tím jsme také s maminkou odcházely spát. Vzbudila mě až maminka, která přinesla kousek gázy pokapané pár kapkami Švédských bylinek. Bylo půl druhé v noci. Ptala jsem se, co se děje, proč mě budí. Řekla mi, že nemohla usnout starostmi, co budu zítra v práci dělat a že to nemohu zvládnout. Vtom se jí při modlitbě v Boží pomoc a přímluvu Jana Pavla II. vnukla myšlenka: „Jdi dolů, do kuchyně, a dej jí na tu ruku obklad“. Maminka věděla, že sklenička je prázdná a že tam může být jen

nějaká kapka, která obklad nenavlhčí a tak tu myšlenku zavrhla. Ale ona přišla znovu a znovu. „Když Pán chce, stačí i dvě kapky.“ Maminka, i když špatně chodí a chůze jí dělá velké problémy a bolesti, přesto došla dolů a obklad si připravila. Obvázala mi ruku a pak jsme se spolu pomodlily modlitbu, kterou svatý otec Jan Pavel II vzdává chválu Nejsvětější Trojici. „Tak, a teď jdi spát, bude to dobré“, řekla maminka. S důvěrou jsem usnula. V pondělí ráno, při probuzení, jsem opatrně pohnula rukou a ono to šlo! Mírně sice bolela, ale já jsem mohla rukou hýbat, dokonce vzpažit, něco v ní udržet. Představte si, že jsem odpracovala dlouhou směnu a zvládla vše bez větších bolestí. Další dny již byly bez jakýchkoliv problémů. Mohla jsem ošetřit všechny pacienty a věřím, že za to vděčím příměluvě Jana Pavla II. Děkuji Pánu Bohu za tuto pomoc a pevně věřím, že v osobě zesnulého Jana Pavla II, kterého jsem vždy milovala, obdivovala, a který nám chybí zde na zemi, jsme získali mocného příměluve v nebi.

6.5.2005 MUDr. Evelyn Buchtová, Hněvošice u Opavy

Uzdravení na příměluvu Jana Pavla II.

Byla jsem vyzvána vydat krátké svědectví, co se událo v naší rodině. Před pár týdny ve čtvrtek, asi ve 14 hod. je u nás na návštěvě Dr. Šupková, s kterou teta Ludmila mluví a usmívá se. Po napsání receptu odcházím pro léky a na nákup. Vracím se kolem 16 hod. a naše teta už nemluví a nevnímá, oči zavřené a vůbec s námi nekomunikuje. Povolávám celou rodinu, aby všichni naposledy spatřili nejstaršího člena naší rodiny. Je k nám také pozván otec Miroslav, který uděluje tetě pomazání nemocných a do rukou jí vkládá medaili papeže Jana Pavla II. a říká jí: „Když otevřete ruku a podíváte se na obrázek Svatého otce, poproste ho o pomoc, vždyť je v nebi.“ Ve společném kruhu se modlíme a držíme se za ruce i s nemocnou tetou.

Po odchodu otce Miroslava na krátkou dobu odcházím a svěřuji tetu dceři. Ta v tiché modlitbě uvažuje, že když může dát duchovní otec do rukou nemocné medaili papeže Jana Pavla II., proč by ona nemohla dát do rukou medaili Panny Marie Fatimské. Asi ve 20 hod. teta začíná krátce odpovídat na naše otázky. Taky začíná otvírat oči, které vůbec nereagovaly. Ve 21. 30 hod. volám rychlou pohotovost, to proto, protože začíná po lžičce přijímat čaj. Po nasazení rozpustných léků a kladení obkladů, teta ve 2 hod. v noci vstává a uklízí mokré obklady.

Medaile, které měla pěkně sevřeny v ruce pokládá na stůl. Druhý den v 7 hod. naslouchá, když jí vyprávím, kdo všechno byl u její postele včerejšího dne. Víím, že nás Bůh miluje, když jsem jej prosila, aby nám tady tetu ještě ponechal, když jsem toho v poslední době tolik zažila, tolik odchodů a jiných problémů (zdravotních).

Proto se s vámi dělím o tento prožitek, kolik milostí se nám dostává od Pána, snažme se mu stále naslouchat, usilujme o ztišení, pokoru a lásku, kterou můžeme rozdávat, jak ji rozdává náš Pán a nyní i na příměluvu našeho papeže Jana Pavla II.

farnice Marie

Nabídka lektorům

Všem lektorům, kteří se zúčastnili kurzu nazvaného „Kurz čtení Božího slova v liturgii“ nabízí pastorační asistentka Arcibiskupství olomouckého Martina Pavlíková možnost častějších pracovních setkání. Na těchto setkání se budou účastníci seznamovat s technikou mluveného projevu, ale i

s neverbálním projevem. Dále si budou osvojovat pravidla spisovné výslovnosti a budou se učit pracovat s textem.

Tato práce má směřovat k vyšší kvalitě našeho mluveného projevu.

První setkání zájemců proběhne 11. 6. 2005 v malém sále budovy kurie v Olomouci, začátek v 10 hodin, předpokládaný konec v 15 hodin.

Pozvání

- Slovácké muzeum v Uherském Hradišti Vás zve na výstavu s názvem **Nejsvětější Trojice**. Výstavu zahájí její autor dr. Vítězslav Štajnochr formou přednášky, která se uskuteční ve středu 18. května 2005 v 17. hodin v Muzejním klubu Slováckého muzea. K výstavě bude vydána i stejnojmenná publikace s mnoha černobílým fotografiemi a barevnou přílohou.
- Pouť rodin ke sv. Zdislavě pořádá Centrum pro rodinný život Olomouc v sobotu 21. 5. 2005 v 10 hod.
- Pouť na Svárově se koná 25.5.2005. Program: 17 hod. modlitba růžence, 18 hod. mše svatá – celebruje P. František Sedláček.
- III. celostátní Misijní pouť s mottem „Žijte jako děti světla“ proběhne 28. 5. 2005 v Hrádku u Vlašimi.
- Ve dnech 4. 6. – 5. 6. 2005 se uskuteční Národní pouť a oslavy 100. výročí Povýšení Svaté Hory na baziliku.
- V úterý 14. 6. 2005 proběhne farní pouť na Svatý Kopeček u Olomouce. Hlásit se můžete u sestry Vl. Batůškové.
- Ve dnech 23. - 25. 8. 2005 se uskuteční misijní a evangelizační seminář redemptoristů v Králíkách.
- Pouť do Medjugorje s farností Opava proběhne ve dnech 4. 9. – 9. 9. 2005. Přihlašujte se do 10. 7. 2005 v sakristii kostela nebo na faře.
- Charita Slavičín a CK Štěrbá Zlín vás zvou na pouť do mariánských míst ve Francii – Lurd a La Sallete. Termín: 24. 9. – 1. 10. 2005.
- Světové setkání mládeže s papežem Benediktem XVI. v Kolíně nad Rýnem 16. – 21.8.2005 se blíží. Přihlášky podávejte do poloviny června.

Farní kronika

Do společenství církve byli křtem přijati:

Milada Tereza Bodanská, Jarošov 491 26. 3. 2005

Veronika Anna Měrková, Jarošov 325 26. 3. 2005

Karolína Lanšperková, SM, Velehradská 1519 24. 4. 2005

Helena Vojtková, SM, Seés 1990 8. 5. 2005

Pro Boží požehnání na společnou cestu životem si přišli:

9. 4. 2005

Renata Prokešová, UH – Svatováclavská 897

Jiří Horák, UH – Svatováclavská 897

V našem farním společenství jsme se rozloučili:

Zdeňka Mihelová 11. 9. 1919 17. 3. 2005

Ludvík Vaněk 7. 6. 1948 20. 3. 2005

František Krejčířík 31. 1. 1923 23. 3. 2005

František Melichárek 7. 4. 1918 24. 3. 2005

Ludmila Bílová 26. 11. 1920 1. 4. 2005

Marie Nožičková 12. 2. 1939 březen 2005

Antonín Vrba 1. 1. 1921 12. 4. 2005

Anna Ondrůšková 28. 1. 1914 18. 4. 2005

Emílie Doležalová 8. 6. 1926 28. 4. 2005

Jaroslav Janás 27. 5. 1922 2. 5. 2005